

Posudek diplomové práce

Veronika Holadová : Pedagogické myšlenky Dona Bosca a jejich odraz v ČR

Praha, Pedf UK, 2008

Autorka diplomové práce si vytkla za cíl charakterizovat pedagogický odkaz Dona Bosca a současně jeho přínos pro současný systém škol v ČR, což doložila výzkumem pomocí strukturovaných rozhovorů na většině salesiánských středisek v ČR. Práce se tak dělí na dvě výrazné části : obecně historickou a výzkumnou. Tyto hlavní oddíly jsou spojeny kapitolou o situaci dnešní mládeže s podkapitolami: krizové jevy, hodnotová orientace dnešní mládeže, problematika volného času a dále pokračuje charakteristikou salesiánských středisek. V první části se autorka práce zaměřuje na osobnost, dílo a odkaz Dona Bosca, jeho pedagogické působení a zrod oratoře, pokračuje salesiánským hnutím ve světě a v ČR a popisuje základní výchovné a vzdělávací principy (pilíře) této komunity. Tato část se vyznačuje precizní prací s historickými prameny a literaturou, jen některé formulace v úvodu mohou být sporné, např. to, že Don Bosco byl převážně praktikem a nevytvořil žádný systém nebo teorii. (nenasvědčuje tomu Dílo křesťanské lásky mezi mládeží opuštěnou a autobiografie). Vtiskuje se tak otázka, zdali je tento výchovný systém např. jen klasickým křesťanským systémem např. s prvky veselosti, nebo jaká byla hlavní vodítka v realizaci: intuice, víra, rozum, empatie ? Lze z tohoto odvodit reflektujícího praktika, kterým Don Bosco nepochybně byl? S tím souvisí také význam slov animace a důvěrnost, která zde mají své místo v oblasti prevence, jinde mohou mít však i jiný význam a vyžadovalo by to určitý komparativní pohled. Kapitola o situaci dnešní mládeže by si rovněž vyžadovala více pozornosti a teoretického rozvedení z hlediska třídění, statistik, i např. emočního prožívání a vlivu těchto faktorů na sociálně patologické jevy. Autorka částečně opomíjí psychologickou a sociálně pedagogickou teoretickou literaturu v dané oblasti. Za velmi přínosný lze označit výzkum pokrývající oratoře a centra salesiánů v ČR, který lze chápat jako reprezentativní a fundovaný. Je třeba velmi vyzdvihnout práci v terénu, která si kladla značné nároky na čas a rovněž to, že je práce doprovázena ilustrativní fotodokumentací. Pouze závěr výzkumu by si vyžadoval obsáhlejší shrnutí a zobecnění. Práce je celkově psána kultivovaným jazykem, odborná literatura je odpovídající, do jisté míry chybí psychologická a sociologická rovina. Na závěr lze položit několik otázek: Jak je vnímán rozdíl mezi pastorační činností a pedagogikou? Má předpolí víry význam i pro výchovu a prevenci, která není konfesijní ? Jaký to má vše vliv na emoční inteligenci ?

Doporučuji k obhajobě a navrhuji velmi dobře
Praha 29.4.2008